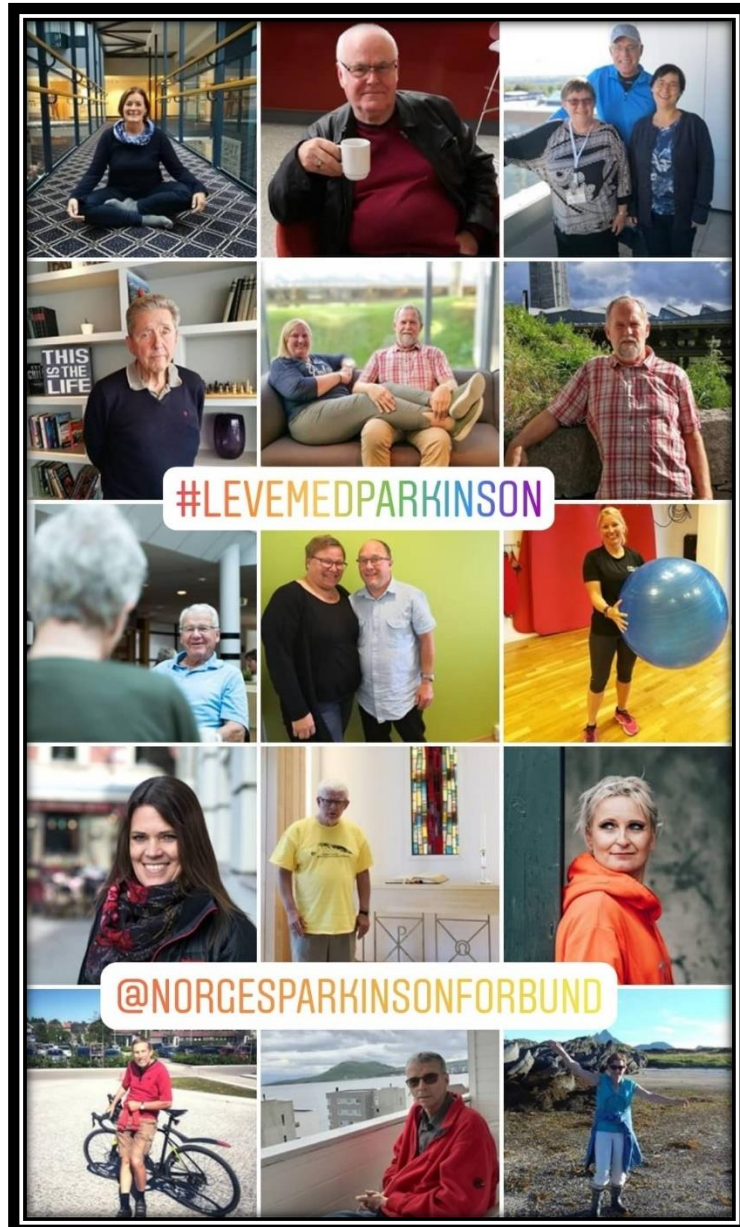

Leve, med parkinson

Norges Parkinsonforbund

Forord

Denne rapporten gjelder prosjektet «Leve, med parkinson», utført av Norges Parkinsonforbund i 2018. Takk til ExtraStiftelsen som gjorde prosjektet mulig med finansiering. Takk til Iffit Qureshi v/Humans of Oslo for kurs og veiledning i prosjektet. Takk til Inger og Anita for deres engasjement i prosjektgruppen. Sist men ikke minst, tusen takk til alle som har stilt opp til intervjuene dette prosjektet har handlet om.

Sammendrag

Målsetting, målgruppe og bakgrunn for prosjektet

Parkinsons sykdom og annen parkinsonisme forbindes ofte med et bilde av en lut, eldre mann som skjelver. Dette bildet er nå 200 år gammelt, og mange som lever med parkinson kan ikke kjenne seg igjen i det. I prosjektet «Leve, med parkinson» har målet vært å motarbeide dette stereotypiske bildet ved å gi et innblikk i de ulike livene som leves med parkinson i dag.

Ved å foreta 30-40 intervjuer og legge dem ut i sosiale medier i løpet av 2018, ønsket Norges Parkinsonforbund å bidra til større forståelse for variasjonen i hvordan Parkinsons sykdom og annen parkinsonisme kan påvirke ulike liv på ulike måter. Det er stor variasjon i hvilke symptomer ulike personer opplever og hvordan sykdomsforløpet vil arte seg. I prosjektet ønsket vi å vise et så mangfoldig bilde som mulig, både for at flest mulig skulle kunne kjenne igjen sin egen situasjon, og for å bidra til å øke forståelsen hos utenforstående. Vi ønsket å intervjuer både personer med parkinson og pårørende.

Beskriv i hvilken grad oppsatte effektmål ble nådd

Det ble publisert til sammen 33 miniintervjuer i prosjektet, på Facebook og Instagram, med fast publiseringstidspunkt tirsdager før lunsj. Prosjektet tok et avbrekk i publisering av intervjuer i sommermånedene. Det er vanskelig å si nøyaktig hvor mange ulike enkeltpersoner som er nådd av prosjektet, men vi vet at vi har nådd våre følgere i sosiale medier, lesere av medlemsbladet, og i snitt over 1000 ikke-følgere i sosiale medier per intervju. I tillegg har prosjektet vært delt på Facebook-siden Humans of Oslo. Mer tall og statistikk finnes i den vedlagte rapporten.

Antall personer i målgruppen nådd av prosjektet

Anslagsvis 50 000

Prosjektgjennomføring/Metode

Prosjektleder for «Leve, med parkinson» var Inger T. Tømte, og koordinator fra administrasjonen var Kathrine Veland.

Prosjektet startet med en annonse på frivillig.no der vi fant flere interesserte, men kun én som ble med i prosjektgruppen. Deretter ble det holdt fotokurs for alle som skulle intervjuer og ta bilder til prosjektet, ledet av Iffit Qureshi fra Humans of Oslo. Vi utarbeidet et infoskriv til deltakere og et samtykkeskjema med flere alternativer. Prosjektgruppen utarbeidet en oversikt over temaer som burde dekkes i prosjektet, slik at vi hadde ulike spørsmål som utgangspunkt for ulike intervjuer. Alle som ble intervjuet fikk anledning til å lese gjennom og evt rette opp i tekstutkast før det ble publisert. Vi fulgte med på respons og kommentarer i sosiale medier etter hvert som intervjuene ble publisert ukentlig i sosiale medier. Vi brukte emneknaggen #levemedparkinson på Instagram slik at intervjuene lett kan finnes frem til senere, og på Facebook ble de lagt i et eget bildealbum. Tolv av intervjuene ble videreformidlet på Facebook-siden til Humans of Oslo. Noen av intervjuene ble gjengitt i Parkinsonposten slik at vi også kunne nå medlemmer som ikke bruker nett.

Resultater og resultatvurdering

Vi er svært fornøyd med resultatene i prosjektet.

Antall utførte og publiserte intervjuer måtte nedjusteres noe i forhold til søknad, for å tilpasse det til ukentlige innlegg innenfor tidsplanen det var kapasitet til. I søknaden hadde vi skissert at vi skulle oppnå 40 intervjuer, mens det ble publisert 33. Til gjengjeld er det lagt ned mye arbeid med hvert intervju, og vi har jobbet for å sikre et stort mangfold blant temaer og intervjuobjekter. Alle intervjuer er tilgjengelig på Instagram på vår konto @norgesparkinsonforbund og ved å søke på #levemedparkinson, og alle ligger samlet i et eget album på Facebook:

https://www.facebook.com/112548722163783/photos/?tab=album&album_id=1738005769618062

Oppsummering og videre planer

parkinson eller som pårørende. Sammen skaper alle intervjuene innblikk i hvor forskjellig livet med parkinson kan utarte, og hvordan ulike symptomer og andre utfordringer påvirker menneskers dagligliv.

Intervjuene kan deles på nytt og brukes i andre sammenhenger ved godkjenning fra de som har blitt intervjuet. De er gode supplement til mer faktabaserte beskrivelser av ulike symptomer og situasjoner.

Metoden som er brukt i prosjektet har gitt gode resultater, og er en formidlingsform vi ser at vi kan benytte i flere ulike prosjekter i tiden fremover.

Innhold

Forord	1
Sammendrag	2
Målsetting, målgruppe og bakgrunn for prosjektet	4
Prosjektgjennomføring og metode	5
Beskrivelse av i hvilken grad oppsatte resultat- og effektmål ble nådd	8
Utvalgt statistikk fra innsiktsverktøyene:.....	10
Facebook:	10
Instagram:.....	10
Oppsummering med konklusjon og videre planer	11

Målsetting, målgruppe og bakgrunn for prosjektet

Parkinsons sykdom og annen parkinsonisme forbindes ofte med et bilde av en lut, eldre mann som skjelver. Dette bildet er nå 200 år gammelt, og mange som lever med parkinson kan ikke kjenne seg igjen i det. I prosjektet «Leve, med parkinson» har målet vært å motarbeide dette stereotypiske bildet ved å gi et innblikk i de ulike livene som leves med parkinson i dag.

Ved å foreta 30-40 intervjuer og legge dem ut i sosiale medier i løpet av 2018, ønsket Norges Parkinsonforbund å bidra til større forståelse for variasjonen i hvordan Parkinsons sykdom og annen parkinsonisme kan påvirke ulike liv på ulike måter. Det er stor variasjon i hvilke symptomer ulike personer opplever og hvordan sykdomsforløpet vil arte seg. I prosjektet ønsket vi å vise et så mangfoldig bilde som mulig, både for at flest mulig skulle kunne kjenne igjen sin egen situasjon, og for å bidra til å øke forståelsen hos utenforstående. Vi ønsket å intervjuer både personer med parkinson og pårørende.

Prosjektgjennomføring og metode

I oppstarten av prosjektet la Norges Parkinsonforbund ut en annonse på frivillig.no for første gang, der vi åpnet for deltakelse i prosjektgruppen. Vi fikk en håndfull henvendelser, men kun én hadde anledning til å delta på et allerede planlagt oppstartskurs. Likevel var det nyttig for oss å se hvordan frivillig.no kan bidra til å rekruttere personer utenfor vår egen medlemsmasse.

Oppstartsmøte for prosjektgruppen ble lagt til samme dato som et fotokurs. Fotokunstner Iffit Qureshi, som har Facebook-siden «Humans of Oslo» som har hatt stor oppmerksomhet de siste årene, holdt kurs for alle som bidro til gjennomføringen av prosjektet, både prosjektgruppe og andre som skulle bidra med intervjuer og bilder. Kurset ga nyttig innføring i hvordan man skaper et godt bilde, og tips til intervjusituasjoner. Det var også lagt inn praktiske oppgaver med tilbakemeldinger fra fotografen.

I dette prosjektet har vi aktivt tatt kontakt med personer vi har tenkt kan bidra til å belyse ulike aspekter av det å leve med parkinson eller som pårørende. Det har også vært åpent for å ta kontakt med oss med ønske om å bli intervjuet, men for å få best mulig mangfold utarbeidet prosjektgruppen en liste over temaer og målgrupper som burde bli belyst. Mange av de som er intervjuet i prosjektet er tillitsvalgte og frivillige i en eller flere grupper eller foreninger i Norges Parkinsonforbund. Noen av temaene vi har satt fokus på gjennom intervjuene er: Alene med parkinson, ung med parkinson, arbeidsliv, sykehjem, optimisme, når livet er vanskelig, familieliv med små og store barn, trening, fremtidstanker, egenomsorg for pårørende. Vi har også forsøkt å få intervjuobjekter som har ulike bakgrunner uavhengig av sykdom.

Det var viktig for oss at personene som stilte opp til intervjuer var innforstått med hva prosjektet gikk ut på. Det ble tidlig utarbeidet et informasjonsskriv om prosjektet, og et samtykkeskjema med flere valgmuligheter som måtte signeres, bl.a. om intervjuene kan brukes i annet infoarbeid. De fleste intervjuene ble tatt opp på lydopptak, som senere har blitt slettet. Prosjektkoordinator redigerte et ferdig forslag til tekst som kunne publiseres ut fra opptakene. Deretter ble tekstforslaget sendt til personen(e) som ble intervjuet for ytterligere godkjenning eller eventuelt redigering før publisering.

 norgesparkinsonforbund

norgesparkinsonforbund Alf Magne: I starten gjorde medisinen meg bedre enn jeg hadde vært før jeg fikk diagnosen. I begynnelsen hendte det at jeg sovnet ved middagsbordet. Det syntes ungene var litt rart da.

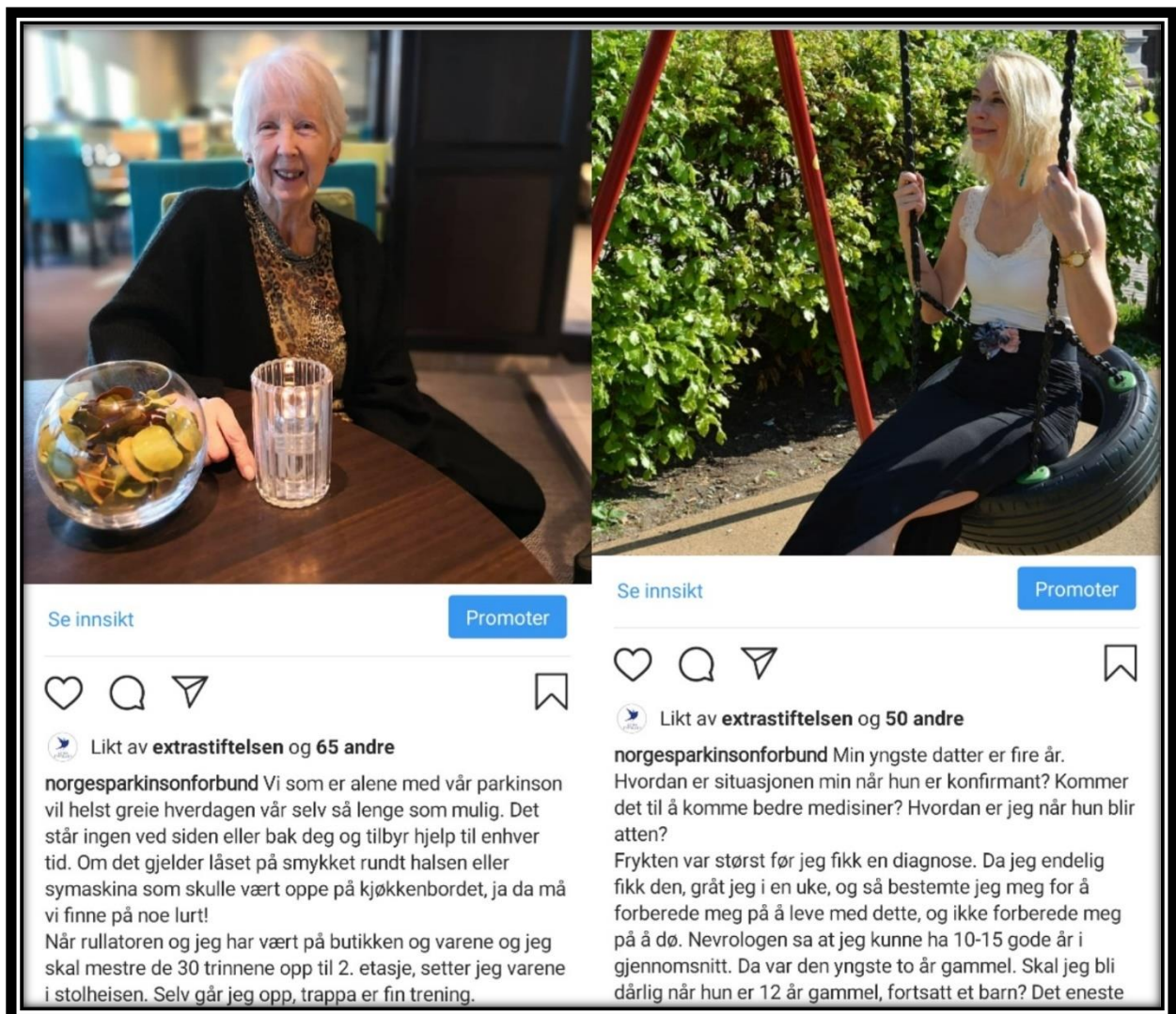
Heidi: Yngstemann lo bare. «Nå sover pappa igjen», sa han. Unger er utrolig omstillingsdyktige, og de takler så mye mer enn vi tror. Vi har sett at guttene har håndtert det litt forskjellig. En har alltid stilt mange spørsmål. En har vi sett har tenkt mye, og vi har måttet spørre ham om hva det er han tenker på. Den tredje er et sted imellom.

Alf Magne: Vi vet at de som barn også spurte venner og familie om ting de ikke ville spørre oss om. Det synes vi er fint. De har ikke hatt vondt av å vokse opp med en far som har Parkinson.

Sluttrapport 2018/HE1-217860

Alle godkjente bilder og intervjuer ble publisert på våre kanaler på Facebook og Instagram. I utgangspunktet hadde vi sett for oss Instagram som hovedkanal for prosjektet, men etter tilbakemeldinger fra ExtraStiftelsen og Iffit Qureshi bestemte vi raskt at Facebook-publisering ville bidra til at prosjektet kunne nå ut til langt flere.

Intervjuene ble utført både sporadisk og puljevis gjennom året, men publiseringen var regelmessig. Det ble lagt ut ett intervju hver tirsdag før lunsj i periodene 10. april – 26. juni og 7. august – 18. desember. I tillegg ble det siste intervjuet lagt ut 21. desember for å komme ut før jul. Vi brukte Facebooks tilbud om å fremme innlegg for å nå ut til andre grupper av befolkningen. Prosjektkoordinatoren førte løpende oversikt over respons på Facebook og Instagram, sett opp mot ulike temaer og ulike målgrupper for promotering. Dette var nyttig for å planlegge promoteringen underveis i prosjektet.

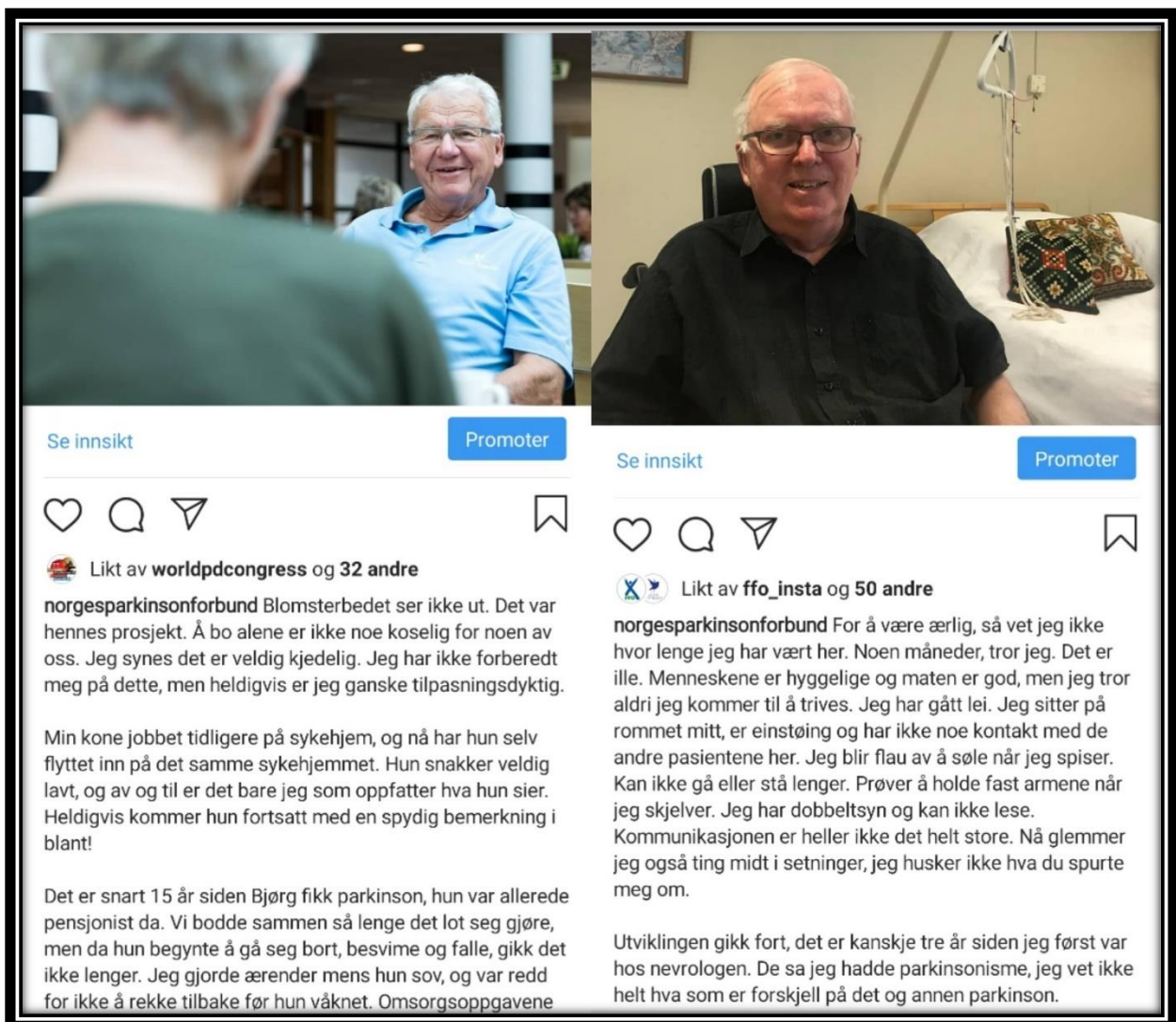
Responsen blant publikum var god. Mange kommenterte at de kjente igjen sin egen eller en slektnings situasjon i de ulike intervjuene, og mange la igjen oppmuntrende kommentarer til den som ble intervjuet. I ett tilfelle måtte vi slette en rasistisk kommentar, men utover det var stemningen svært positiv.

En del av intervjuene ble også publisert i medlemsbladet Parkinsonposten, slik at prosjektet også kunne nå medlemmer som ikke bruker internett/sosiale medier.

Tolv av intervjuene ble viderefremidlet på Facebook-siden Humans of Oslo i november 2018.

Prosjektleder for «Leve, med parkinson» var Inger T. Tømte, som har ledet flere prosjekter i Norges Parkinsonforbund tidligere, og som har hatt flere styreverv i organisasjonen. Tømte har blant annet bidratt til forbundets satsning på personer som får parkinson i ung alder, til økt fokus på impuls kontrollforstyrrelser ved Parkinsons sykdom, og hun har i flere sammenhenger bidratt til å motarbeide det stereotypiske bildet på Parkinsons sykdom. Prosjektkoordinator fra administrasjonen var Kathrine Veland.

Se innsikt Promoter

Likt av worldpdcongress og 32 andre

norgesparkinsonforbund Blomsterbedet ser ikke ut. Det var hennes prosjekt. Å bo alene er ikke noe koselig for noen av oss. Jeg synes det er veldig kjedelig. Jeg har ikke forberedt meg på dette, men heldigvis er jeg ganske tilpasningsdyktig.

Min kone jobbet tidligere på sykehjem, og nå har hun selv flyttet inn på det samme sykehjemmet. Hun snakker veldig lavt, og av og til er det bare jeg som oppfatter hva hun sier. Heldigvis kommer hun fortsatt med en spydig bemerkning i blant!

Det er snart 15 år siden Bjørg fikk parkinson, hun var allerede pensjonist da. Vi bodde sammen så lenge det lot seg gjøre, men da hun begynte å gå seg bort, besvime og falle, gikk det ikke lenger. Jeg gjorde ærender mens hun sov, og var redd for ikke å rekke tilbake før hun våknet. Omsorgsoppgavene

Se innsikt Promoter

Likt av ffo_insta og 50 andre

norgesparkinsonforbund For å være ærlig, så vet jeg ikke hvor lenge jeg har vært her. Noen måneder, tror jeg. Det er ille. Menneskene er hyggelige og maten er god, men jeg tror aldri jeg kommer til å trives. Jeg har gått lei. Jeg sitter på rommet mitt, er einstøing og har ikke noe kontakt med de andre pasientene her. Jeg blir flau av å søle når jeg spiser. Kan ikke gå eller stå lenger. Prøver å holde fast armene når jeg skjelver. Jeg har dobbeltsyn og kan ikke lese. Kommunikasjonen er heller ikke det helt store. Nå glemmer jeg også ting midt i setninger, jeg husker ikke hva du spurte meg om.

Utviklingen gikk fort, det er kanskje tre år siden jeg først var hos nevrologen. De sa jeg hadde parkinsonisme, jeg vet ikke helt hva som er forskjell på det og annen parkinson.

Beskrivelse av i hvilken grad oppsatte resultat- og effektmål ble nådd

Vi er svært fornøyd med resultatene i prosjektet.

Antall utførte og publiserte intervjuer måtte nedjusteres noe i forhold til søknad, for å tilpasse det til ukentlige innlegg innenfor tidsplanen det var kapasitet til. I søknaden hadde vi skissert at vi skulle oppnå 40 intervjuer, mens det ble publisert 33. Til gjengjeld er det lagt ned mye arbeid med hvert intervju, og vi har jobbet for å sikre et stort mangfold blant temaer og intervjuobjekter. Alle intervjuer er tilgjengelig på Instagram på vår konto @norgesparkinsonforbund og ved å søke på #levemedparkinson, og alle ligger samlet i et eget album på Facebook:

https://www.facebook.com/112548722163783/photos/?tab=album&album_id=1738005769618062

Jobben var en stor del av min identitet. Jeg var sykepleier og jobbet på båt, og på akuttmottak da jeg var hjemme. Det var tilfredsstillende å gjøre en god jobb.

Da jeg ble syk og mistet jobben, var jeg mye dårligere enn jeg er nå. Men jeg utviklet kreativiteten min og syntes det var godt å være i den kreative boblen, der er det ingen tid og ingen smerte eller begrensninger.

Jeg står på en liste over folk man kan ringe til. Det syns jeg er kjekt. Jeg har jo fått litt erfaring med sykdommen etter hvert. Det er mange som har en litt sånn håpløs følelse. Man går kanskje litt ned i kjelleren i starten, og så merker man at det går dårligere på jobben, man får dårlig selvtilitt og føler seg ganske liten. Mange tenker at det er synd på andre som må ta hensyn til dem, og at de ikke kan ta noe plass. Så blir det forsterket, for eksempel av at man mister jobben, og ikke kan gjøre de samme tingene som før lenger. Det tror jeg er felles for mange, at det er trist å miste funksjoner og tungt å godta at det er sånn det skal være.

Men jeg må si at jeg har blitt mye gladere nå som jeg ikke er så mye redd lenger. Yogaen, meditasjonen og bearbeiding av ting har hjulpet meg. Det har tatt flere år, men jeg er blitt friskere både i sinn og skinn nå, lever slik jeg liker og har få eller ingen begrensninger.

Marit er 56 år og fikk parkinson for 7 år siden. Hun har jobbet som sykepleier på båter, sykehus, legevakt og asylmottak. Marit er en av mange som har sagt seg villig til å stå på liste over personer man kan ta kontakt med for å slå av en prat. Listen finner du på: <https://parkinson.no/tilbud-og-aktiviteter/snakk-med-andre-i-samme-situasjon>.

Foto: Linda Paulsen Vik.
Prosjektet er støttet av ExtraStiftelsen.
Les mer på parkinson.no.

Vi har benyttet innsiktsverktøyene til Facebook og Instagram for å føre statistikk over responsen de ulike intervjuene har fått. Dette har vært svært nyttig og gjort oss oppmerksomme på en rekke funn. Blant annet var det ulike intervjuer som slo best an i de ulike kanalene. Vi antar at vi på Instagram når en større andel pårørende, mens vi på Facebook når mange av de som selv har parkinson.

På Facebook har vi testet ut målrettet promotering i ulike former, for eksempel ved å promotere enkelte innlegg for en bestemt landsdel, for en bestemt aldersgruppe, og så videre. Facebook-promoteringen har ikke alltid gjort en betydelig forskjell, men ved å velge ulike eksterne målgrupper har vi nådd ut til flest mulig. Vi har i dette prosjektet ikke lagt store summer i Facebook-promoteringen.

Norges Parkinsonforbund hadde ca 5000 følgere på Facebook i 2018, og hvert «Leve»-intervju på Facebook har i gjennomsnitt nådd over 6100 personer. Med det kan vi ha nådd over 1000 nye personer med prosjektet for hvert av de 33 intervjuene som er publisert, totalt nesten 40000 ikke-følgere. På Instagram har prosjektet bidratt til å fordoble antall følgere av Norges Parkinsonforbunds Instagram-konto. Hvert «Leve»-intervju på Instagram har nådd i snitt 16% ikke-følgere. Over 1100 personer på Instagram har kommet til et «Leve»-intervju via en emneknagg knyttet til temaene i intervjuet.

Norges Parkinsonforbund har lagt til et nytt bilde i albumet: **Leve, med parkinson.**
Publisert av Kathrine Veland [?] · 18. desember 2018 · 🌐

Jeg må si det er veldig kjekt å bli kalt for yngre i en voksen alder av 54 år. Jeg er en serber som kom til Norge i 1998, og har nesten hele tiden bodd i Finnmark. Det byr på en del utfordringer å ha parkinson på et lite sted. Jeg hører andre snakke om boksing og andre former for trening og fysioterapi som er tilpasset parkinson, men sånne ting kan man bare glemme i Karasjok. Det er et treningssenter her, men der trener man på egne premisser.... [Se mer](#)

Innleggsresultater

22 294 Personer nådd

909 Reaksjoner, kommentarer og delinger

709 Liker	581 På innlegg	128 På delinger
102 Hjerte	96 På innlegg	6 På delinger
3 Haha	3 På innlegg	0 På delinger
1 Trist	1 På innlegg	0 På delinger
49 Kommentarer	43 På innlegg	6 På delinger
45 Delinger	44 På innlegg	1 På delinger

1 433 Klikk på innlegg

312 Bildevisninger	34 Lenkeklikk	1 087 Andre klikk
------------------------------	-------------------------	-----------------------------

NEGATIVE TILBAKEMELDINGER

4 Skjul innlegg	1 Skjul alle innlegg
1 Rapporter som spam	0 Slutt å like siden

Innsiktsaktivitet rapporteres i tidssonen Stillehavskysten.
Annonseaktivitet rapporteres i tidssonen for annonsekontoen

Innsiktsverktøyene har vært nyttige for å følge med på responsen. Det ble avholdt en uhyøytidelig gjettekonkurranse internt i administrasjonen, med spørsmål som «hvilket innlegg tror du fikk flest

Sluttrapport 2018/HE1-217860

hjerter» osv, og det var sjeldent noen gjettet riktig. På denne måten har prosjektet bidratt til å gi nyttig informasjon om hvilke temaer som vekker ulike typer reaksjoner og engasjement.

Utvalgt statistikk fra innsiktsverktøyene:

Facebook:

- Over 11000 reaksjoner
- Ca 9000 liker
- Ca 1200 hjerter
- Nesten 700 kommentarer
- Over 450 delinger
- 15 innlegg var promotert
- Nådd ca 200000
- Engasjement ca 40000

Instagram:

- Totalt ca 1600 liker
- Ca 140 kommentarer
- Gjennomsnittlig 526 eksponeringer per intervju

Alt i alt har prosjektet vært gjennomført slik vi hadde sett det for oss, og vi er godt fornøyd med responsen intervjuene har fått.

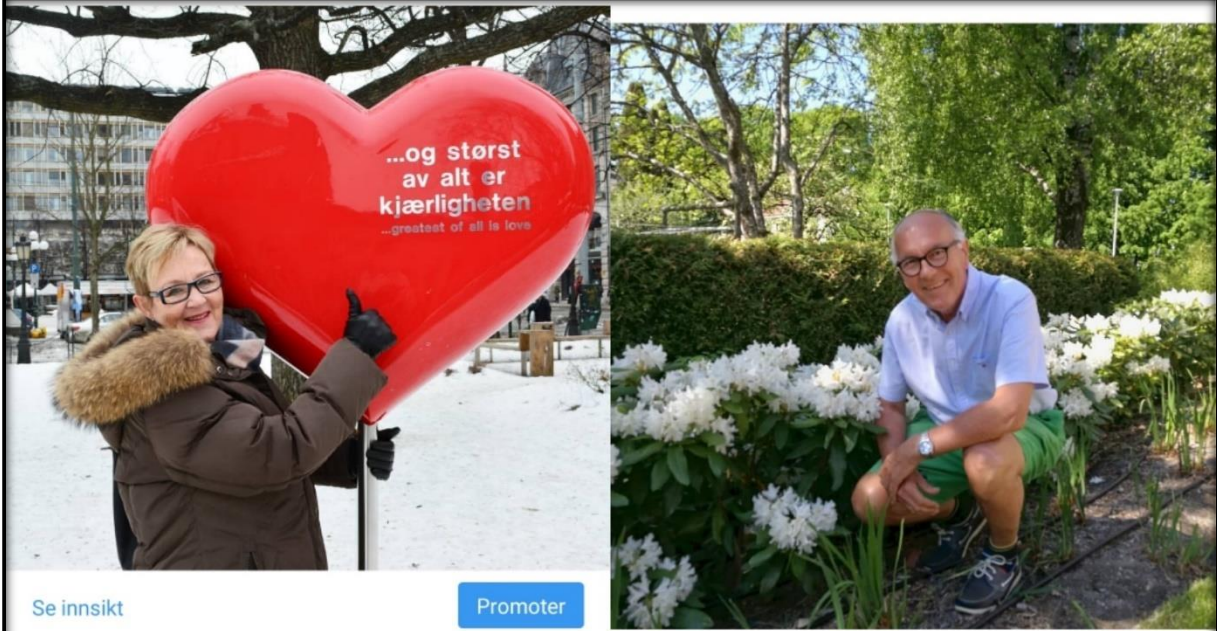

Oppsummering med konklusjon og videre planer

Prosjektet «Leve, med parkinson» har produsert 33 gode intervjuer om ulike sider av det å leve med parkinson eller som pårørende. Sammen skaper alle intervjuene innblikk i hvor forskjellig livet med parkinson kan utarte, og hvordan ulike symptomer og andre utfordringer påvirker menneskers dagligliv.

Metoden som er brukt i prosjektet har gitt gode resultater, og er en formidlingsform vi ser at vi kan benytte i flere ulike prosjekter i tiden fremover. Det oppfordrer til erfaringsutveksling blant de som kjenner seg igjen i historiene. Intervjuene har også høstet motiverende kommentarer fra personer som ikke nødvendigvis kjenner seg selv igjen, men som likevel ønsker å vise sin støtte. Intervjuene har blitt lest av personer med parkinson, pårørende, utenforstående, politikere, andre organisasjoner, og mange flere. Det personlige preget på innholdet har gjort parkinson til noe levende og nært, og vi håper å ha skapt et litt mindre skremmende bilde av hva man kan forvente seg dersom man selv får sykdommen.

Se innsikt [Promoter](#)

Likt av **extrastiftelsen** og **50 andre**

norgesparkinsonforbund Vi er syv pårørende damer som hjelper hverandre og som møtes en kveld i blant. Da koser vi oss, snakker om oss selv og utveksler erfaringer. Etter at mannen min fikk diagnosen i 2010, flyttet vi fra Oslo til Stavanger. Der kjente jeg en annen som hadde parkinson, og slik fikk vi vite om fylkesforeningen i Rogaland. Vi ble godt mottatt. I foreningen er det møter annenhver måned der vi har blitt kjent med flere par. Vi spiller bowling, går på teater og kino og besøker hverandre. Det var slik vi startet vår lille pårørendegruppe for damer, på eget initiativ.

Se innsikt [Promoter](#)

Likt av **extrastiftelsen** og **47 andre**

norgesparkinsonforbund Jeg har fått en diagnose som jeg ikke blir kvitt, og dermed må jeg gjøre det beste ut av den slik at jeg kan håndtere den på best mulig måte. Jeg er opptatt av å ta utfordringer, og har som mål å ta syv utfordringer i uken. En hver dag. Man skal ikke gjøre mer enn man kan selv, men kanskje kan man strekke seg litt lengre til neste gang?

Prosjektet ble avsluttet innen utgangen av 2018. Intervjuene kan deles på nytt på Facebook og trekkes frem i ulike sammenhenger. Ved godkjenning kan de også brukes i forbindelse med annet informasjonsarbeid. Vi er for eksempel i dialog om en mulig utstilling av noen av intervjuene.

Erfaringene fra dette prosjektet er nyttige for Norges Parkinsonforbunds videre informasjonsarbeid. Vi ser for oss at metoden fra «Leve, med parkinson» vil kunne brukes i flere fremtidige prosjekter, for eksempel for å spre informasjon til målgruppen om alle våre likepersoner som kan kontaktes for å dele erfaringer med sykdommen, og for å vise frem ulike fagpersoner og behandlingsmetoder som er relevant for personer med parkinson. Her har vi flere idéer som vil videreutvikles og som vi vil søke om prosjektstøtte til i fremtiden, med «Leve, med parkinson» som et godt erfaringsgrunnlag.

